

EU-RET

Star Taxi vandt det slag, som Uber tabte

En tjeneste, som ved hjælp af en app skaber forbindelse mellem Taxapassagerer og -chauffører, er som udgangspunkt ikke underlagt samme EU-retlige krav som bl.a. Uber.



HANS SØNDERBY CHRISTENSEN
advokat med speciale i EU-ret
Finans@finans.dk



PATRICK GOERGEN
advokat med speciale i EU-ret
Finans@finans.dk

Det rumænske selskab S.C. Star Taxi App SRL (herefter STA), driver en app i form af en tjeneste, der igennem en elektronisk applikation skaber forbindelse mellem taxabrugere og godkendte taxachauffører. STA fik en bøde for at have brudt en national regel om taxadrift. STA klagede over dette, da STA ikke mente at de var underlagt denne regel, da aktiviteten udgjorde en informationssamfundstjeneste.

Myndighederne afviste klagen, hvorefter STA lagde sag an ved Tribunalul Bucuresti (retten i første instans i Bukarest). Retten udsatte sagen og forelagde EU-Domstolen en række spørgsmål. Spørgsmålene angik, om den aktivitet STA udfører, kan kvalificeres som værende en del af tjenesten, på samme måde som med Uber, hvor hovedkomponenten udgjordes af en transportydelse, eller om aktiviteten skulle kvalificeres som en "informationssamfundstjeneste".

App'en gør det muligt for brugeren at søge, således at man får en liste over taxachauffører, der er ledige og kunden kan så frit vælge. STA sender ikke ordrene til chaufførerne og fastsætter heller ikke prisen for turen, som betales til chaufføren, når turen er slut. STA indgår kontrakter om levering af tjenesteydelser direkte med de chauffører, der har en tilladelse fra myndighederne, men STA foretager ikke en udvælgelse eller ansættelse af disse. STA stiller en smartphone til chaufførernes rådighed med app'en installeret og et SIM-kort. Som modydelse modtager STA en månedlig betaling fra chaufførerne. EU-Domstolen blev af den rumænske ret bedt om at tage stilling til en række fortolkningsspørgs-



I sagen om Star Taxi App fandt EU-domstolen ikke, at appens formål kunne kvalificeres som en tjenesteydelse på transportområdet. Foto: Bloomberg/Jason Alden

mål, der blandt andet angik forståelsen af "informationssamfundstjeneste".

EU-Domstolen fastslog, at den aktivitet, som STA udøvede, på afgørende områder adskilte sig fra den aktivitet, som Uber udøver, blandt andet ved at chaufførerne ikke ansættes af STA og blandt andet fordi, STA's rolle er begrænset til at være en ekstern tjenesteyder af en accessorisk tjeneste, der er nyttig, men ikke væsentlig, for hovedtjenesten, der består i transport. Transporten og STA's formidling er således ikke uløseligt forbundne, modsat tilfældet i Uber-sagen.

Det blev således af EU-Domstolen fastslået, at den aktivitet STA udøvede, var omfattet af definitionen af en "informationssamfundstjeneste", som defineret ved; enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. EU-Domstolen fandt derfor, at STA's formidlingstjeneste ikke kunne kvalificeres som en "tjenesteydelse på transportområdet".

Den 19. januar 2017 udvidede de rumænske myndigheder definitionen af "dispatching-virksomheder", som er den aktivitet, der består i at modtage ordrer fra kunder og sende dem til taxachauffører. Disse virksomheder er underlagt et krav om en forudgående tilladelse fra myndighederne, og EU-Domstolen skulle her tage stilling til, om dette krav udgjorde en "teknisk forskrift", da en teknisk forskrift ikke kan gøres gældende over for borgerne, hvis den ikke straks meddeles til EU-Kommissionen af medlemsstaten.

EU-Domstolen fandt, at der ikke forelå en teknisk forskrift, og at spørgsmålet derfor var uden betydning, da kravet om meddelelse til Kommissionen ikke fandt anvendelse her. EU-Domstolen mente ikke, at der forelå en teknisk forskrift, fordi den nationale lovgivning ikke specifikt var rettet mod sådanne tjenester, som STA tilbyder, og fordi den nationale lovgivning gælder for alle former for "dispatching-tjenester" uden forskelsbehandling.

Herefter mindede EU-Domstolen om, at EU-reglerne medfører, at adgang til eller udøvelse af en aktivitet, der består i levering af en informationssamfundstjeneste, ikke må underlægges en ordning med forhåndstilladelse eller ethvert andet krav med samme virkning. Et sådant forbud vedrører imidlertid ikke tilladelsesordninger, der ikke specifikt og målrettet henvender sig til "informationssamfundstjenester", sådan som det var tilfældet i den rumænske afgørelse.

EU-reglerne giver, på visse betingelser, medlemsstaterne adgang til, at en serviceaktivitet kan underlægges en sådan ordning, hvis ordningen ikke er diskriminerende, er begrundet med en tvingende årsag i almenvellets interesse og er proportional.

Flere og flere virksomheder etableres med et mål om at formidle og agere platform. Dette er en relativt ny forretningsmodel som i stigende grad vinder frem. Tjenester som Uber, Airbnb, og i denne sag Star Taxi App, har en efterhånden ganske

”

Opgaven er ofte at forstå de små nuancer i forretningsmodellerne, da det har en afgørende betydning for, hvordan EU-retten skal anvendes på disse.

fremtrædende rolle hos forbrugere i hele verden, og det er derfor en forretningsmodel, som juraen er nødt til at forholde sig til.

Opgaven er ofte at forstå de små nuancer i forretningsmodellerne, da det har en afgørende betydning for hvordan EU-retten skal anvendes på disse. I sagen C-434/15, der angik Uber og dennes forretningsmodel, fandt EU-Domstolen, at Uber var en formidlingstjeneste og at tjenesten ansås for at udgøre en integrerende del af en samlet tjeneste, hvor hovedtjenesten var transportydelse.

I nærværende sag om Star Taxi App fandt domstolen, at dette ikke var tilfældet, og at der derimod var tale om en informationssamfundstjeneste med den følge, at juraen er ganske forskellig i to sager, der kan synes meget ens. Denne dom er derfor en vigtig brik i den fremtidige fortolkning af, hvad der forstås ved en "informationssamfundstjeneste" i en verden af nye digitale forretningsmodeller og den retlige behandling af disse.

Denne artikel om aktuel EU-ret, som bringes i Jyllands-Posten, udarbejdes af advokaterne Hans Sønderby Christensen (H), Sønderby Legal, samt advokat Patrick Goergen, begge specialiserede indenfor området.